

K.K.T.C
YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
FEN EDEBİYAT FAKÜLTESİ
TÜRK DİLİ EDEBİYATI BÖLÜMÜ

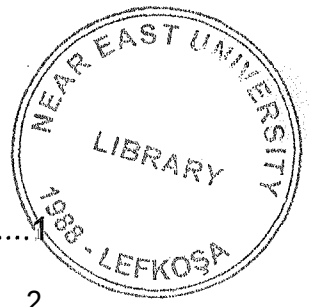
1958 - 1974 YILLARI ARASI KIBRIS'TAKİ
CANLI ANILAR

HAZIRLAYAN : FAHRİ ASVAROĞLU
SINIFI: 4- C
NUMARASI : 950580

MEZUNİYET ÇALIŞMASI DANIŞMANI:
DOÇ. DR. BÜLENT YORULMAZ

LEFKOŞA .. 2000

İÇİNDEKİLER

Başlık	1
İçindekiler.....	2
Önsöz	3
Giriş.....	4
1958 Yılı Anıları.....	5
Cafer Ki.....	6
Hayriye Asvaroğlu.....	7,8
1963.Yılı Anıları.....	9
Ayşe Güvercin.....	10
Cafer Ki.....	11
Celal Zorba.....	12,13
Kemal Alptürk.....	14,15
Ramada J Abbasoğlu.....	16~/
Ramada J Abbasoğlu.....	17/
1974 Yılı Anıları.....	18
Ali özsaygı(Cingöz)	19
Cafer Ki.....	20
Celal Zorba.....	21,22
Lisani Ki.....	23
Lisani Osman Şemme.....	24
Zülfıye Lisanioğlu.....	25
Kişi Adları Dizini.....	26,27
Yer Adları Dizini.....	28,29

Yakın Doğu Üniversitesi 1999 - 2000 ders yılı arasında Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili Edebiyatı Bölümü olarak bu çatışmayı yaptık. Bu mezuniyet çalışmasıyla Kıbrıs'ta 1958'den 1974'e kadar süren savaşlarda atalarımızın başlarından geçen canlı hatıraları toplanmaya çalıştım.

Mezuniyet çalışmamda bana ~~~~~~ ~~~~ ~~~~'~~~~'~~~~' çalışmamın oluşmasında yardımlarını esli-geme'len Sa'i,n 'Doç. 'Dı-. Bülent Yorulma:z.'ave emeği geçen herkese teşekkür ederim.

FAHRİ ASVAROĞLU

GİRİŞ

Bu mezuniyet çalışmamı 1958 , 1963 , 1974 yılları arası Kıbrıs Türkünün anılarını canlı tutmak için yaptım. Çalışmam sırasında birçok zorluklarla karşılaşım .ie>meğin bazı büyü-lerim o dönemde T.M.T.'de çalıştıkları için bana yaşadıkları anıları anlatmak istemedi.ter.. Ba.zr büyüklerim ise anılarını bana anlatırken o anları tekrar yaşıyor gibi oldular ve ra.pa.tsızlandılar.

Bu mezuniyetçalışmamın bana çok büyükyararı oldu. Çünkü şu an üzerinde yaşadığım toprakların kolay kazanılmadığını , büyüklerimizin çok zor şartlar altında savaşı.ra.k ve birçok şehit vererek alındığını bir kez daha öğrenmiş oldum. Ayrıca Rumların Türklere karşı çok acımasızca ve insafsızca davrandığını öğrendim.

Mezuniyet çalışmamdaki anılan Kıbrıs ağzından kaynaklanan ifade bozukluklarını, orjina.Uiğini koruması için olduğu gibi yazdım.

~9S8 All ANILARI

1958'de Rumlar Enver Ali, Osman Manyera, Hüseyin Ahmet'i bahçelerinde kolokas çapalarken av tüfeği ile vurdular. Bunun üzerine iki taraf birbirine tam anlamıyla düşman oldu. Aramızda çatışma başladı. Türklerde sadece bir silah vardı. Onu ortaklaşa kullanıyorduk. Onlar bize çeşitli ateşli silahlarla saldırıyordu. Köyü boşaltmamız için bize sürekli ezgi yapıyorlardı. Evleri yakıp yıkıyorlardı, ancak Yeşilköylüler beyinlerine tabanca dayasalar bile, topraklarına çok düşkün oldukları için köylerinden ayrılmadılar. Emin Osman Şemmedi'nin ve benim makenist garajımız, yaktılar. Tütün ambarlarını yaktılar. 1955 - 1959 yılları arasında köyümüzde (Yeşilköy) İngiliz kampı vardı. Rum Türk çatışmalarında kamptan İngiliz barış güçleri gelip olaylara müdahale ediyorlardı. 1960'1arda Cumhuriyet ilan edildi hesapta antlaşma olmuştu. Ama yine Rumların saldırıları bize devam ediyordu.

CAFER Kİ (60)

YEŞİLKÖY

1958 yıllarında bizim köyümüz olan Yeşilköy ikiye bölünmüştü. üst kısmında yüksek yerde Rumlar, aşağı kısımda ise Türkler yaşamaktaydı. 1 Nisan 1955'te E.O.K.A. kurulduktan sonra Rumlar bizlere karşı büyük bir düşmanlıkla, kinle saldırmaya başladılar. O dönemde ben sekiz dokuz yaşlarındaydım. Büyüklerimizin ateşli silahları tek tüktü. Ellerinde daha çok çapa, kürek vardı. Rumlara bunlarla karşılık veriyorlardı. Sürekli olarak iki taraf arasında karşılıklı çatışma çıkıyordu. Rumlar köyde ani toplanma sinyali olarak kilise çanını kullanıyorlardı. Kilise çanı çaldığı anda hemen toplanıp bize saldırıyorlardı. Bizim ise toplanma şeklimiz ısıklıla haberleşerek gerçekleşiyordu. Yeşilköy'de Rumlar çoğunluğu oluşturduğu için çoğunlukla bizlerin tarlalarımıza bile gitmemize izin vermiyorlardı. Yakaladıkları kişileri öldürüyorlardı. Köyün genel yerleşim yerinden uzakta olan evleri, yakıp yıkıyorlardı. işte akrabamız olan yaşlı Şerife Teyze'yi de "Senin artık ölmen gerekiyor" diyerek öldürürcesine dövdüler. Rumların saldırıları giderek şidetleniyordu. Biz çocuklar çanlar çaldığı zaman hemen kolokas bahçelerine giderek saklanıyorduk. Dayımın kızı evleniyordu. Düğün günü onu evleneceği köye gelin götürümüştük. Bizim köyde çok az insan kalmıştı. Köyümüze geri döndüğümüz zaman dayımın çobanı olan Balalanlı Tahir Dayı'yı ölü bulduk. Meğer Rumların asıl öldürmek istedikleri, dayımın genç oğulları Halit ile Hasan idi. Dayımın iki oğlu da düğünde oldukları için Rumlar onları bulamamış ve orda bulunan dayımın çobanını öldürmüşlerdi.

FOR THE YEAR 2000

HARRIS ASSOCIATES, INC.
TURUNGLU

1963 YILI 1711 NVefllIH

1963 yıllarında olaylar başlamıştı. Komşularımız Rum idi. Annem o günlerde felç olduğu için biz o mahalleden kaçamadık. Bazı Türkler kaçmıştı. Kaçamayan Türkler ise bir eve toplanmıştı. Bu sırada Rumların saldırıları gittikçe artmıştı. Bizim silahlarımızın nemlendiğini ve ateş açamadığımız, anlayan Rumlar bizi esir almayı başarmışlardı. Annem felçli olduğu halde onu sürüklüyorlardı. Yanımızda Arap Ahmet ve üç kızı vardı. Rumlar yoklama sırasında Arap Ahmet'in üzerinde mermi buldular. Onu aldılar ve çırılçıplak soyduktan sonra öldürdüler. Korkudan kimse sesini çıkaramadı. Daha sonra otobüsler geldi gençleri, yaşlıları, çocukları ayrı ayrı otobüslere koydular. Bizi bir Rum sinemasına götürdüler ve tekrar hepimizi yokladılar. Barış gücü bizi gördüğü için Rumlar bize bir şey yapamadılar. Hapishane bölgesine götürdükleri Türklerin ırzlarına geçtiler ve onları öldürdüler. Daha sonra bizi Cikko Manastır'ına yine ayrı ayrı otobüslerle götürdüler. Üç gün E.O.K.A askerlerinin elinde kaldık. Üç kişiye bir battaniye verdiler. Yemek olarak da bir parça ekmek ile iki üç tane zeytin verdiler. Birkaç gün sonra gelen Yunan subayı bizi Türk semtine götüreceklerini söylediler; Ertesi gün bizi Türk semtine götürdüler. Yedi sekiz metrelik bir odaya ailece beş kişi yerleştik. Bir süre sonra babam kalp krizi geçirip öldü. Daha sonra Türk yetkilileri bizi Baf Kapısı'ndaki göçmen evlerine yerleştirdiler.

AYŞE GÜVERCİN (52)

TURUNÇLU

11- 12 Mart gecesi 1964'te bin kişilik E.O.K.A.'cı grup Yeşilköy'ü sardılar. Köylülerin elinde bulunan bir iki silahı aldılar. Onlar zırhlı araçlarla gelmişlerdi. O dönemde barış gücü yoktu. Bize birçok ezgi yapmaya devam ediyorlardı. Yolları kesmişlerdi. Ağustos 1964'te İrlanda askeri barış gücü olarak köyümüzdeki kampa geldi. 8 Ağustos 1964'te Türkiye Erenköy'ü bombalayınca, ertesi gün barış gücü bana şunu dedi:"Biz ayrılıyoruz, bazılarımız hava alanlarına, bazılarımız da limanlara gidiyoruz. Gece yarısına kadar bu adayı boşaltacağız çünkü Türkiye adaya müdahale edecek. Eğer Türkiye gelmezse geri döneceğiz".9 Ağustos'ta barış gücü kamptan ayrıldıktan 15 dakika sonra E.O.K.A. örgütü kampa yerleşti. O günden sonra Yeşilköy halkına hayat zehir olmuştu. Geceli gündüzlü köylülerin köyü terk etmesi için ezgileri yoğunlaştırmışlardı. Koyunları, kuzuları alıyorlardı, etrafı yakıp yıkıyorlardı. Derince köyünde yaşayan iki genci aldılar ve halen bu gündür onlara ne yaptıklarını bilmiyoruz. O günlerde yola çıkan Türkler kayboluyordu. Artık yolda yürümeye bile korkuyorduk. Ovalarda buldukları çobanları öldürüyorlardı. Bazılarının ise ne olduğu bilinmemektedir. Kayıplar arasında Yeşilköylü Mustafa Zorba izzet, Menteş Zorba, Kaleburnulu Ali ve Abdullah bulunmaktadır.

CAFER Kİ (60)

YEŞİLKÖY

21 Aralık 1963 yıllarında ben Cengiz Topel Endüstri Meslek Lisesi'nde öğrenciydim. Olaylar başladığı sırada Rum Hastahanesi'nde, apandisit ameliyatı için Öğretmen Koleji öğrencisi olan ağbim Menteş Zorba yatıyor<iu. Bu arada Rumlar, Rum hastahanesinde yatmakta olan Türklerin kanlarını alarak öldürüyorlardı. Kardeşim Menteş'in de kanını çektiler ve onu öldürdüler. Babam bu olayı duyunca perişan oldu ve olayın peşine düştü. O günlerde seyahat imkansızdı, ama babam evlat acısından dolayı her şeyi göze alarak yola çıktı. Dost bildiği Rumlardan yardım istedi. Babam Eylül ayma

kadar birç~ ~'~ ~~~~~' ~%~ ~~~ ~~~~~ ~%~'~

evimize geri döndü. Babam sebze ticaretiyle uğraşıyordu. Sürekli Lefkoşa'dan Mağusa'ya ve köye sebze getirip götürüyordu. Ama bunun yanında oğlunun ölüm olayı hakkında bir şeyler toplamaya çalışıyordu. Yine Eylül ayında bir gün evden çıkıp Mağusa'ya oradan da Lefkoşa'ya çarşıya gitti. Her zamanki gibi oğlunu soruyordu. Ama babamın evden o son çıkışıydı. Babamın ve arabasının izine bir daha rastlanamadı.. Halen babamın ne olduğunu kimse bilmiyor. Birçok yere sorduk ama babamın ne olduğunu gören veya bilen birine rastlayamadık.

Bizler dokuz kardeş babasız kaldık. Rumların bize yaptığını asla unutmayacağız. Onlar bizi can evimizden vurdu ve bizi

öksüz.bıraktılar.

CELAL ZORBA (53)

HAMİTKÖY

21 Aralık 1963'te olaylar başladı. Gavur'un ilk saldırı hareketi Tahtakale'de bir Türk kadını vurmasıyla başladı. Orada yaşayan Türkler büyük bir korku içine düştü ve orayı terk etmeye başladılar. Ertesi gün yine Rum E.O.K.A.'cılar geldiler ve Atatürk Lisesi'nin {Türk Lisesi) öğrencilerine ateş açtılar. Bu kurşunlardan biri Atatürk büstüne isabet etti ve halen bu gün izi durmaktadır. Bunun üzerine T.M.T (Türk Mukavemet Teşkilatı) de faaliyete geçti. Rumlar yolları kesmeye başladılar, onlar için ilk hedef Küçük Kaymaklı oldu. İlk saldırı Büyük Kaymaklı'dan Küçük Kaymaklı'ya oldu. Bütün gençlik en tepedeki evlere mevzilendik ve üç gün üç gece çatışma devam etti. Bizim silah gücümüz azdı ve mermilerimiz de bitmişti. Bize büyüklerimizden Küçük Kaymaklı'nın düştüğü haberi geldi ve geri çekilmemiz gerektirdiğini bildirdiler. Küçük Kaymaklı'nın düşmesi Şehit Hüseyin Ruso'nun öldürülmesiyle oldu. Bunun üzerine biz Kaymaklı'dan Hamitköy'e doğru gittik. Herkes canını kurtarmak için üzerindikilerle yola çıktı. Ertesi gün üşüdükleri için evlerine kıyafet almaya giden iki yüz kişi Rumlar tarafından öldürüldü. Hamitköy'de bir haftaya yakın göçmenliğimiz sürdü. Hamitköy'den Küçük Kaymaklı'ya yol olmadığı için , Hamitköy'den Ortaköy'e tarlalardan bir yol açtık ve herkes Lefkoşa'daki ailelerinin yanına gittiler. Bir gün sabah saat 9:00 - 10:00 sıralarında Rumlar Türk'ün ağzından,Yusuf Kaptah Statından bir duyuru yaptı." Küçük Kaymaklı halkından isteyen evine gitsin, yerleşsin, kontrol altındadır" dendi. Buna inanan Türkler evlerine gitti ve her tarafı yıkık dökük buldular. Ama çok geçmeden E.O.K.A.'cı Rumlar önlerini kesip hepsini Üsküdar Barı'na topladılar. O sırada benim gözüme İngiliz bir kadın ilişti. Bu bir muhbirdi. Ben ona "Size

burada bulunmamız hakkında bir şeyler söyleyeceğim" dedim.
Ben kadına her şeyi anlatım ve bize oyun yaptıklarını
söyledim. Kadın bizi haklı buldu ve E.O.K.A. subayı ile görüştü.
Benimle görüşmüyorum ama E.O.K.A.'cılar bize "5 dakika
içinde kaybolun, eğer kaçmazsanız sizi öldüreceğiz" ~e~lle~.
K.açab, lenler kaçtı, fakat Lefkoşa içine doğru kaçanlar yakalandı
ve halen ne oldukları bilinmemektedir.

KEMAL ALPTÜRK (79)

KÜÇÜK KAYMAKU

1965 Ekim ayı idi. Baf kazasına Qağlı Aydoğın köyünde yaşayan altmış yaşındaki Hasan Dayı ava meraklıydı. Kendisi Baf'ın efelerindendi. Av merakından dolayı boş zamanlarını avlanarak geçirirdi. 1965 Ekim ayının bir gününde sabahleyin ava gitmek için evinden çıktı. Köyden 3 kilometre ayrıldıktan sonra iki Rum polisi ve iki Rum askeri tarafından takip edilmeye başlandı. Bu Rum polislerinin ve askerlerinin elinde otomatik silahlar vardı. Bu kahraman Türk'ün elinde ise av tüfeği vardı. Uzun bir takipten sonra kahraman Türk'ün bir vadi içerisinde etrafını sardılar ve ona ateş açtılar. Çatışma uzun sürmedi. Çünkü Rumlar yüksekte, Türk avcı ise alçakta kalmıştı. Avcı onlara direndi ama sonunda delik deşik oldu. Rumlar onun av tüfeğini aldı ve kaçtı. Köylü silah seslerini duyup oraya girdi. Kadar iş işten geçmişti. Hasan Dayı'nın cesedini köylü çığırın üzerinde köye getirdi. Bu olay köyü büyük acıya boğmuştu.

RAMADAN ABBASOĞLU (49)
AKDOĞAN

1963 yıllarıydı. Cafer Mehmet 0. dönern.çe yirmi bir yaşındaydı. Aslen Yeroşibuluydu. 1.96:3/playış.rı.nın< hemen ardından ailesiyle birlikte Yeşilova'ya göç e.ttiler.Y~şilovaldş Caner adında bir kızla anlaştı ve onunla nikahlandı. Nikahtan bir, iki ay sonra birlikte Goloni köyündeki bir düğüne gittiler. Goloni köyü anayol üzerinde olan bir köydü ve Rumlar ile Türkler bu yolu ortak kullanıyordu. Goloni köyünde Cafer Mehmet nikahlısı ile biflikte otobüsten inip anayolda yürürken bir Rum arabası yanlarına yaklaştı. Yeni çift düğün niyetiyle geldikleri için içlerinde ölüm korkusu yoktu. Arabanın içinden çıkan Rum, Cafer.MI~hrned'i silahlaVurup öldürdü. Hanımı ne olduğunu anlayamadı.Herkesbu mutlu günde büyük bir acıya boğuldu.

RAMADAN ABBASOGLU (49)

AKDOGAN

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974• YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 YILI ANILARI

1974 Yıllarıydı. Lefkoşa Marmara Bölgesi takım komutanı Ali Çakır idi. Ben o dönemlerde polislik yapıyordum. Çıkartmanın olduğu gün bana gelen haberde evleri boşaltmamız istendi. Çünkü Mehmetçik evlere yerleşecekti. Daha sonra Yenişehir'e yürümemiz için em,~ ~eld,. Önde Ali

Çakır'~ \ö.'1..~\p.~ö.~ö.~ ~\ "t ~~~ ~ ~~~~ arkasındaydım. Yenişehir'e girdiğimiz anda binaların birinden. gelen kurşun Ali Çakır'ın yaralanmasına sebep olcu. Hanımı ~C>casının vurulduğunu duyunca oraya.geldi. Kadının k~~önü~~ gibLsaçları vardı. Acilen Ali Çakır'ı helikopterle Türkiye'ye kaldırdılar, ama Ali Çakır yolda şehit oldu. Hanımı'nın saçları ise çektiği üzüntü yQzünden yirmidört saat içinde bembeyaz oldu.

ALİ ÖZSAYGIN (CINGÖZ) (65)

ÇAMLIBEL

ö~leoen soma 'ı\A~'le 'da\alan, 'e~\V...öl, ~\fl.e\), 't<..UnlO\Ja \Je Kaleburnu'nuayni anda vurdu. Avtepe, Kuruovave Yeşilköy'e girdiler. Bütün halkı, çoluk çocuk demeden hepsini esir alıp, bir tarlada topladılar. insanlara havuzdan zorla su içirterek onlara" Bu son su içmenizdir, öleceksiniz" dediler. Rumlar toplu katliam için çukurları hazırlamışlardı. Kuruovalı yengem Faikkura yataklı hasta idi. Rumlar köye girince onu aldılar ve diri diri su kuyusunun içine attılar. Rum askerleri Avtepe'ye girerken kendilerinden korkup evine saklanan bir Türk kadına kapıyı açmasını söylediler. Kadın korkusundan kucağındaki ve karnındaki çocukla kapıya dayandı. Fakat Rumlar o kadar acımasızdı ki kapıyı tarayarak onları öldürdüler. üç köydeki halkı bir aya yakın esir tuttular. Bu arada Rumlar toplu katliam için son hazırlıklarını yapmışlardı. Ancak 14 Ağustos'ta Mehmetcik Magosa'ya yürüdüğünde Türk köyleri de toplu katliamdan kurtulmuş oldu. Çünkü Rumlar Mehmetcik'in Karpaz burnuna kadar geleceğini anlamıştı ve buldukları araçlarla güneye kaçmaya başlamışlardı. Daha sonra Mehmetcik bölgeyi alınca onikibin Rum'un Karpaz bölgesinde kaldığını görür. Fakat Mehmetcik onlara bir şey yapmaz. Güneydeki Rumlar bu oniki bin Rumu Türkler öldürdü diye dünyaya duyurdu. Ama gerçekler araştırılınca Türklerin onlara hiç dokunmadığı ve ellerinden gelen her türlü yiyecek,giyecek yardımında bulunduğu ortaya çıktı.

CAFER Kİ (60)

YEŞİLKÖY

20 Temmuz 1974'dü. Saat 18.00 sıralarında Rumlar silahsız olan Yeşilköylü Türklere saldırıya geçti. Bu esnada herkes ne olduğunu anlayana kadar. Rum askeri köylüyü tarlanın ortasına esir aldı. Kaçabilenler kaçmıştı. Oayımın pğlı Mehmet on sekiz yaşındaydı. Rumların açtığı ateşterr. il: > aç: ığındaki kemiğe kurşun girmişti. Ailesi olmayanlann. yanın; R:: ım askeri < vererek önceden saklanabilen... . aileferi bulup/ . tgetirr~l~ri> için\ evlerine gönderdiler. Benim de ailemdetr• hiçpirinilgôerrıeyince yan. ıma iki/! R:: ım askeri verdiler• ve benis) evime .• gönderdiler. Evde annem,, kardeşlerim ve dayımın oğllıvardı. Evdekilerin hepsini ve beni Rum askerleri. alıp diğer köylülerin yanına götürdüler. Mehmet çok kan kaybediyordu. Onu, yanında iki Rum askeriyle Yeni Erenköy Hastahanesi'ne götürmek için arabaya bindik. Harekatın biri.nci günü olduğu için arabanın farlarını söndürüp yavaş yavaş Yarusa'ya (Yeni Erenköy'e) doğru yola koyulduk. Bizi hastahanenin girişinde gören Rumlar bağırmağa başladı. Yü. l< sek sesle bizi. öldürmeleri için R:: tJrrı askerlerine bağırıyorlarqı.) Mehmed'i ilk yardım odasına aldıJ cr. •• Beni de sorguya çektiler. Mehnet acısına rağmen bapa . bQyQl< bir feryatla "Ağl: > i(. bent... burada. / bırakma , öldüreçgkl~f!" qiyqrdu. Sonra beni Rlım karakoluna götürdüler. ~; ;)~f~~apqU si beni sqrguladı. Nerede yaşadığımı, ne iş yaptığımı, > okuldaki silahları kimin. yciptığını sordular. Ben silal'llar{ hakkında hiçbir bilg. F. vermeditn. Bana öyle hakaretler yaptılar ki ölümü tercih ediyodum. Beni hapse koydular. Karanlık bir hücreydi. Sürekli bana küfür ediyorlardı. Ama Rumlarda büyüQk bir telaş

olduğunu sezmiştim. Çünkü hareket oluyordu. Bana göre, beni ve diğer tutuklu Türkleri öldürdükten sonra oradan ayrılacaklardı. Gece saat 01.00 sıralarıydı. Telsizden Yunan subayının "Yeşilköy'den alınan yaralı ve yanındakini derhal köylerine götürün" dediğini duydum. Bunun üzerine R.ım polisi bizi köyümüze götürdü. Mehmed'e üstünkörü bir tedavi uygulamışlardı. Önce Mehmet'i köyde bir eve bıraktılar, beni de Yeni Erenköy'deki tütün fabrikasına esir olarak götürdüler.

CELAL ZORBA (53)

HAMİTKÖY

1974 yıllarıydı. Ben o günlerde dokuz yaşındaydım. Rumların bize yaptıkları hiç aklımdan çıkmıyor. Babam vatanımız için çalışıyordu ve evde değildi. Ben ve kardeşlerim çok korkular yaşadık. Annem sürekli bizi yatakların altına, dolaplara saklıyordu. Ama hiç unutamadığım akrabam olan Mehmet Kadı'ya yapılanlardır. Mehmet Kadı'yı Rum askerleri evinden alıp, onu büyük bir harnıp (keçiboyruzu) ağacının köküne bağladılar. Onunla dalga geçercesine eğleniyorlardı. Mehmet Kadı'yı soydular ve ona "Seni ne tür silahla vuralım?" diye soruyorlardı. Zavallı Mehmet on yedi yaşında bir gençti. Mehmet'i iyice korkuttuktan sonra gelen emir üzerine onu serbest bıraktılar. Ben ise bütün bu olanları evimizin penceresinden gizlice izliyordum. O an gözlerimin önünden hiç gitmiyor.

Diğer akrabam olan Mehmet Cafer Cafer'i Rum askerleri alarak onu anadan doğma soydular. Ayaklarından bağlayıp baş aşağı harnıp ağacının üzerine astılar. Her tarafını, namahrem yerlerine kadar sıkıştırdılar. Daha sonra öldü diye Mehmet Cafer Cafer'i orada bıraktılar. Ama o ölmemişti.

LİSANİ Kİ (34)

YEŞİLKÖY

1974'te Türk gençlerini esir alıyordu. Bundan dolayı gençlik darı bahçelerinde yatıyordu. Benim oğlum T.M.T'de görev yapıyordu. Oğlum Hurşit Şemme ve arkadaşlarının esir düşmemesi için ben onları saklamaya çalışıyordum. Çünkü T.M.T.'de oldukları için onlara kötü bir ezgi yapıp öldüreceklerinden emindim. Geceleyin saat 20:00'da Rumlar kontrole çıktıkları için o saatten önce onları alıp yola koyuldum. Ben ava gittiğim için Rumların tuzak yerlerini biliyordum. Çocuklara "Ben sizden 100 metre önde gideceğim ve eğer beni vururlarsa siz geri dönün" diye tembih ettim. Korku dolu bir yürüyüşten sonra çocukları Balatan köyüne götürdüm. Onlara ağlayarak güle güle dedim ve geri döndüm. Türk askeri geldikten sonra köyümüzde(Yeşilköy) kalan Rumlardan bir tanesi oğluma hangi yoldan Balalan köyüne gittiğini sordu ve oğlum da ona söyledi. Rum "biz sizi görmüştük ama sıralı yürüdüğünüzden dolayı sizi Mehmetcik zanettik. Biz de canımızı kurtarmak için sizden saklandık." dedi.

LİSANİ OSMAN ŞEMME (93)

YEŞİLKÖY

1974'te Rumlar Kuruova'dan saldırıya başladı. Bizler geceleyin 24:00'den sonra dağ tepe demeden yürünölmeyecek yerlerden geçip Kaleburnu'na gittik. Orada mağralarda saklandık. Yirmi sekiz gün boyunca dışarıda bulduğumuz otlarla karnımızı doyurmaya çalıştık. Çocuklarımızın karınlarını ise yakaladığımız dağ keçilerinin sütünü sağıarak doyurmaya çalıştık. Bu sırada köyümüzden üç kişi durumu Türkiye'ye bildirmek için sandalla yola çıktı. Sandal Türkiye'ye ulaşmadan battı ve bir kişi öldü. Diğer ikisini de geçen Rus gemisindeki Rus tayfalar kurtardı. Mehmetcik adaya girdiği için bizler de köyümüze döndük. Bir süre sonra halamın oğlu Girne Boğazı'nda askerlik yapmaya başladı. Kısa bir süre onunla haberleştik, daha sonra çatışmalar devam ettiği için haberleşmemiz kesildi. Aradan birkaç yıl geçtikten sonra herkes onun öldüğünü kabullendi. Ancak annesi sürekli ağlıyordu ve babası onun için Kaleburnu'ndaki camiin yanına oğlunun büstünü diktirdi. Annesinin acısı tamamen dinmese de biraz olsun azalmıştı.

ZÜLFİYE LİSANİO GLU (45)

YEŞİLK ÖV

'''<'t>'oö.u\\a'n	:'\
AJi Çakır	19
Afi özsaygın	19
AraÇ) Ahmet	'\Q
Ayşe Güvercin	10
Ca1er K\	~.t'\,2\
Cafer Mehmet	16
Caner	16
Celal Zorba	13,23
Emin Osman Şemmedi	6
Enver Ali	6
Fa\KKura	2\
Halit	7
Hasan	?
Hasan Dayı	17
Hayriye Asvaroğlu	8
Hurşit Şemme	25
Hüseyin Ahmet	6
Hüseyin Ruso	14
Kaleburnulu Ali	11
Kemal Alptürk	15
Lisani Ki	24
Lisani Osman Şemme	25
Mehmet	22,23
Mehmet Cafer Cafer	24
Mehmet Kadı	24

Menteş Zorba.....	11,12
Mustafa Zorba İzzet.....	11
Osman Manyera.....	6..
Ramadan Abbasoğlu.....	16,17
Şerife Teyze.....	27
Tahir Dayı.....	7...
Zülfiye İsanioğlu.....	25

Yer Adlarının Dizimi

Akdoğan.....••.....	16,17
Aydoğan.....	17
Artepe.....	20
Baf Kapısı.....\~l....	
Balalan,.....••.....•.....	1,2,0,24
~.pyul<\<~yrnaldı.....	14
Çamlıbel.....	19
Er43nKöy.....	8
Gö.löl'ü.....	16
(3irl'le 130ggazi.....	25
Hamitköy.....	13,14,22
Kaleburnu.....	20,25
Karpaz.....	20
Kuruova.....	20,25
Küçük Kaymaklı.....	14,15
~43f~e>şa .•.....	12,15
Mağusa.....	12,20
Mehmetcik.....	20
Ortaköy.....	14
Tahtakale.....	14
Turunçlu.....	8,10
Türkiye.....	2,25
Yeni Erenköy.....	21,22
Yenişehir.....	19
Yeroşibu.....	16

Yeşilköy.....6,7,11,20,21,22,23,24,25

Yeşilova.....16